

عدالت از منظر یک خان قبیله

من گرچه درین باره مضمونی زیر عنوان " از برادران ناراضی کرزی تا فرزندان واسکت پوش او" خواهم نوشت ولی عجالاً باید بگویم: تمام گپ های را که تروریست های جوان در برابر رئیس جمهور بیان کردند دروغ و ساختگی و از طرف طالبان نکاتیندار در حکومت سازمان یافته بود. اولاً همه گپ ها شبیه یک دیگر بودند مثلاً مرا از مسیر راه یا آبیازی اختطاف کرده و بعد در کمرم واسکت را بسته و گفتند برو در فلان جاسیم ها را بهم وصل ساز، خودت کشته نخواهی شد؟ غیر از کرزی و کدام... دیگر چه کسی این ادعا را و اینکه من نمیخواهم از زندان بروم که کشته خواهم شد. او در حقیقت بزبان حال میگوید: (مرا از زندان به خانه ام نه بلکه به خارج بفرست) را باور میکند که طبیعی و بدور از خدعه و زمینه سازی است. برای امتیاز گرفتن و قهرمان سازی، چرا چنین بیشرمانه با عقل و عواطف مردم بازی میکنند؟ هیچ عاقلی اولادش را در مدارس پاکستان نمی فرستد مگر که با طالب یا حامی و طرفدار طالب باشد. درین مدارس که درس های تروریستی تدریس میشود تا کسی از نظر ذهنی و روانی و فکری آماده نشده باشد هرگز به او اعتماد نمی کنند که در کمرش بم بسته و او را بفرستند. در حالیکه اگر کسی اختطاف شده باشد، زمانیکه رها شود از وحشت فرار نموده و مستقیماً خود را بامنیت تسلیم میکند حالانکه این فرزندان کرزی همه دستگیر شده و برخی آنها هنوز هم میگویند ما جهادمان را ادامه خواهیم داد. کسانیکه باین تروریست ها دیکته کرده اند که در برابر رئیس جمهور و رسانه ها چنین بگویند مشخص است که چه اهدافی داشتند؟ این جوانان خورد سال چنان بیانیه و تشریح میدادند که گوئی استادی لکچر میدهد درست مانند طوطی، هدف واضح است ولی کرزی خیلی وقیحانه بروی خون قربانیان تروریسم پا گذاشته و میگوید: اینها را به ترکیه و خارج بخاطر تحصیل بفرستیم این خود باعث میشود که دیگر پدران و برادران قبائل در کمر اولادشان بم بسته و بگویند بروید خود را به پولیس تسلیم کنید و بگویند که از پاکستان آمدیم یا آنها را به مدارس پاکستان میگذارند که در کمرشان واسکت بسته و بافغانستان روان کنند که بعد هم دستگیر شوند تا توسط حکومت به خارج بروند چنانچه امتیاز دادن های دیگر به تروریستان باعث شده که گروه های از مردم در جنوب بنابر گفته گلاب منگل والی هلمند به طلوع با یک میل سلاح بولایات دیگر چون هرات و غیره رفته و بگویند: ما طالب بودیم حالا میخواهیم به حکومت بپیوندیم" و این امتیازات خود باعث تشویق مردم شده که بیشتر با طالبان ارتباط برقرار کنند و بعد از چندی باصطلاح تسلیم شوند. کاشکه آقای رئیس جمهور که با تروریست اینقدر تعاطف و محبت نشان میدهد خانواده شهداء و قربانیان تروریسم را فرا میخواند و مورد چنین نوازشی قرار داده و میگفت اولادشان را غرض تحصیل به خارج خواهد فرستاد. چرا یادش از آنها نیامده بلکه همه ساله در فکر بخشش و تخفیف زندان تروریست ها و قاچاقبران و دیگر مجرمین سازمان یافته است. عجب دولتی، کسیکه در زیر شیطان چراغ درس میخواند و زحمت میکشد و تروریست نیست بالاخره در فقر و گمنامی جان میدهد و معتاد میشود و علف میخورد چرا که نه برایش کار پیدا میشود و نه چانس شمولیت در دانشگاه ها را دارد ولی کسیکه با واسکت و بم و سلاح دستگیر و مردم را میکشد برای خانواده اش پاکت دالر هدیه میشود و خودش بحیث یک قهرمان بخاطر تحصیل و تفریح و عیاشی خارج فرستاده میشود و مایه افتخار و مباهات همه قرار میگیرد. این است عدالت و شرافت قبیله تو خود بخوان حدیث مفصل ازین مجمل در حالیکه در تمامی کشورهای دنیا مجرم مجرم است صرف نظر از اینکه چند سال دارد بخصوص در کشورهای اسلامی چنانچه در غرب اگر کمتر از ۱۸ ساله مرتکب جرمی شود والدین او را مجازات میکنند. ولی در افغانستان والدین مجرمین مالک زمین و خانه و دالر شده و اولاد مجرم چانس بیشتر تحصیل و گرفتن بورسیه های فوق العاده را پیدا میکند. باید حکومت از والدین همچو جوانان بعد از دستگیری شان بپرسد که اولاد شما کجا بود؟ چرا به مدارس پاکستانی فرستادید؟ و اگر ادعا میکنند که اختطاف شده بودند، بپرسد که چرا شما در همان وقت بامنیت ملی و پولیس اطلاع نداده بودید؟ و ده ها چرای دیگر که جرم آنها را ثابت میسازد. سوال اینجاست که ترکیه و یا هر کشور دیگر چنین تروریستها را خواهد پذیرفت؟ چرا که تروریست مانند و پروس "ایدز" است و جوانان ترکیه را نیز آلوده خواهد ساخت مگر نگفته اند: با ماه نشینی ماه شوی با دیگ نشینی سیاه شوی.

پایان

دپانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولۍ